

På den ene side vil fremrykningen af aktiveringstilbudene mindske tabet af arbejds erfaring for dem, som ellers ville have været ledige i meget lang tid. Det forbedrer mulighederne for ordinær beskæftigelse for denne gruppe og mindsker derfor marginaliseringen og den strukturelle ledighed. Hertil kommer virkningen af, at incitamentet til at finde ordinær beskæftigelse – når aflønnin- gen i aktiveringen er dagpenge eller kontanthjælp – stiger.

På den anden side indebærer en meget kraftig fremrykning af aktiveringstilbudene et dødvægtstab, idet en stor gruppe ledige, som erfaringsmæssigt selv finder ordinær beskæftigelse, aktiveres. For tidlig aktivering kan herudover forstyrre den almindelige jobsøgning.

Det har erfaringsmæssigt vist sig meget vanskeligt at øge antallet af aktiveringstilbud i private virksomheder. Fremrykningen af aktiveringstilbudene må derfor skønnes fortrinsvis at føre til flere aktiveringspladser i den offentlige sektor og dermed en stigning i den offentlige beskæftigelse. På længere sigt kan det indebære en nedgang i den private sektors beskæftigelse, hvilket forværrer den strukturelle saldo på de offentlige finanser.

I dette papir er ikke udarbejdet særskilte beregninger af forslagernes fordelingsmæssige konsekvenser. Der er dog ingen tvivl om, at stramningerne især berører personer med lavere indkomster, mens lempelserne især tilgodeser personer med højere indkomster.

Til Finansudvalget